

været fremsat Beklagelse over baade af Hr. Borgbjerg og af Hr. Rode, har virket uheldigt eller har været hemmende for at opnaa Enighed i Udvalget, at jeg tværtimod havde den Opfattelse, at man i Udvalget netop forstod, at det ikke nyttede at rejse Spørgsmaal, der ikke kunde samle Tilslutning fra Partierne. Jeg tager ogsaa den Forhandling, der er ført i Dag, og navnlig de Udtalelser, der er fremsatte af det ærede Medlem Hr. Rode som Ordfører for det radikale Venstre, som Vidnesbyrd om, at man erkender, at det dog ved denne Lejlighed først og fremmest drejer sig om at faa gennemført de nødvendige Ændringer, for at Sønderjyderne kan faa deres Repræsentanter paa Rigsdagen, og at man derfor selv om man har specielle Ønsker, bør opgive dem indtil videre. Det er det, Venstre har holdt paa, og jeg synes, at navnlig naar jeg ser væk fra den sidste Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, er Resultatet af Forhandlingen, at man i Virkeligheden i den Udstrækning, man kan forlange det af Oppositionen, erkender, at det Standpunkt er rigtigt, som Regeringen, Venstre og det konservative Folkeparti har indtaget. Jeg skal derfor indskrænke mig til med disse faa Bemærkninger at fraraade de af Mindretallet foreslaaede Ændringer og anbefale Flertallets Ændringsforslag.

Rode: Den ærede Ordfører for Udvalget (Jensen-Sønderup) mente at kunne fastslaa to Ting, for det første en Erkendelse af, at det vigtigste ved denne Grundlovsforandring var Spørgsmaalet om at tilvejebringe de for Sønderjydernes Repræsentation nødvendige Ændringer i Grundloven. Deri har den ærede Ordfører Ret. Dette har overhovedet været Aarsagen til, at Grundlovsforslaget er fremsat, og det har hele Tiden været betegnet som nødvendigt, at det gennemførtes. Naar den ærede Ordfører derimod mener at kunne finde i vore Udtalelser her eller i vor Holdning i Udvalget en Erkendelse af, at Regeringens og Venstres Stilling har været rigtig, vil jeg deroverfor udtale, at hvad der er foregaaet i Grundlovssagen, viser efter min Opfattelse, at Regeringens og Venstres Holdning har været bundurigtig, at den har været dybt beklagelig og politisk uforstandig. Der er for mig ingen Tvivl om, at Venstre vilde have handlet klogere og bedre overfor Folk og Land, hvis de havde søgt at tilvejebringe gennem en rolig Forhandling en Klargørelse af de Tanker og Princip-

per, som er nedlagte i Juni-Grundloven af 1915, noget, der kunde ske ved forholdsvis enkle og klare Bestemmelser. I alt Fald nogle af disse kunde der gennem fri Forhandling have været opnaaet Enighed om. Naar Forholdet ligger saaledes, at et af Spørgsmaalene, om de landstingsvalgte, i Virkeligheden har principiel Tilslutning hos Venstre i dette Ting, hvad Partiets Stilling i forrige Samling fastslaar uimodsigeligt, skulde det ikke ligge udenfor Mulighedernes Grænse ved en fri Forhandling at naa til Enighed om dette Spørgsmaal. Naar den højtærede Statsminister sagde, at dette Spørgsmaal var dog forholdsvis ubetydeligt, vil jeg for mit Vedkommende hævde, at det er et Spørgsmaal af principielt megen Betydning, hvorledes Ordningen med de landstingsvalgte er fastslaaet. Men dernæst har der, hvad jeg har peget paa, trods Forhaandserklæringen fra Statsministeren, vist sig Muligheder for at naa til Enighed om dette Spørgsmaal indenfor Tinget, Muligheder, som er fastslaaede derigennem, at man Gang efter Gang er vendt tilbage til Spørgsmaalet og har gjort Forsøg paa at opnaa Enighed derom. Jeg tror, at man under en fri Forhandling uden denne Forhaandserklæring, som i Virkeligheden har givet 15 Medlemmer af dette Ting et afgørende Veto mod et hvilket som helst Forslag, under en kyndig Ledelse fra Statsministeren og fra Formanden i Udvalget kunde være naaet vidt ogsaa med Hensyn til andre Spørgsmaal. Jeg beklager, at dette er sket, jeg beklager, at man ikke nu naar videre frem med Hensyn til Grundloven. Men dette kan selvfølgelig ikke ændre noget i den Holdning, som vi maa indtage overfor en Bekræftelse af den af os selv i 1915 gennemførte Grundlov, som byder en Nedsættelse af Valgretsaldern, og som er nødvendig af Hensyn til Sønderjydernes Indtræden her i Rigsdagen. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Johan Knudsen, mente, at radikale Blade havde antydnet, at man fra radikal Side ikke vilde stemme ved Bekræftelsesvalget. Dette er ikke rigtigt. Vort Parti har ved alle Lejligheder, ogsaa paa sit Landsmøde, ganske bestemt fastslaaet sin Stilling i saa Henseende. Det ærede Medlem Hr. Johan Knudsen udtalte nu, at med Hensyn til det konservative Folkepartis Stilling var der ingen som helst Tvivl. Jeg tror, at den ærede Formand for det konservative Folkeparti maaske dog ikke vel kan udtale sig paa hele det